

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 15 0 У 004123 19 Увп
Бања Лука, 30.9.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић као предсједнице вијећа, Смиљане Мрше и Страхине Ђурковића као чланова вијећа, уз учешће Мире Мачкић као записничара, у управном спору по тужби Е. Р. из Т., којег заступа пуномоћник Р. Р., адвокат из Т. (у даљем тексту: тужилац), против акта број 21.05/714-212/18 од 25.9.2018. године, тужене Управа ..., у предмету уписа у земљишну књигу, одлучујући о захтјеву тужиоца, за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Требињу број 15 0 У 004123 18 У од 30.4.2019. године, у сједници вијећа одржаној 30.9.2021. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Одбија се захтјев тужиоца за надокнаду трошкова спора.

Образложење

Побијаном пресудом у ставу 1. изреке одбијена је тужба изјављена против уводно означеног акта тужене, којим је одбијена жалба тужиоца изјављена против рјешења Подручна ... у Т. број 21.47/714-237/18 од 18.4.2018. године. Наведеним првостепеним рјешењем је одлучено да се дозвољава на основу правоснажног рјешења Основног суда у Требињу број 95 0 П 006725 16 П4 од 22.12.2017. године, отпис непокретности наведених у његовом диспозитиву из зк.ул. бр. 540 К.О.С:П. Б., власништво тужиоца и враћање истих у зк.ул.бр.71 и 337 К.О. Б. у сувласништво лица наведених у диспозитиву тог рјешења. Ставом 2. изреке пресуде је одбијен захтјев тужиоца за надокнаду трошкова спора.

Одбијање тужбе суд је образложио ставом да је правилно поступила тужена, односно њен првостепени орган када је утврдио да су испуњени услови за упис у земљишну књигу на основу рјешења Основног суда у Требињу број 95 0 П 006725 16 Гвл од 16.9.2016. године и рјешења истог суда број 95 0 П 006725 16 П4 од 22.12.2017. године, а у смислу члана 3. Закона о земљишним књигама Републике Српске („Службени гласник РС“ број 67/03 – 119/08).

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужилац побија њену законитост због повреде закона и повреде правила поступка. Наводи да побијана пресуда не садржи правни основ уписа због чега је кроз поступак коришћења и одржавања катастра непокретности провела упис у

земљишну књигу. С обзиром да тужена није имала законом прописану надлежност за доношење одлуке о стицању права власништва на непокретностима које се у земљишној књизи воде као власништво тужиоца оспорени акт је донијет од ненадлежног органа што је разлог за поништење оспореног акта из члана 10. тачка 2. и 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС). Надаље, да је тужба у овом предмету поднијета 28.11.2018. године, да је предмет додијељен судији Т. П., али је касније додијељен другом сада поступајућем судији који не ради на реферату управних спорова. Предложио је да се захтјев уважи и побијана пресуда преиначи те да му се надокнаде трошкови састава тужбе и састава захтјева у износу од 750,00 КМ.

У одговору на захтјев тужена је остала код разлога садржаних у образложењу оспореног акта.

Х. Б. је у својству заинтересованог лица у одговору на захтјев истакао да је важно указати да је тужилац на незаконит начин издејствовао пресуду Основног суда у Требињу број 95 0 П 006725 14 ПЗ од 4.4.2014. године, јер је навео да је тужени у том предмету Х. Б. непознатог боравишта, због чега је Окружни суд у Требињу рјешењем број 95 0 П 006725 16 Гвл од 16.9.2016. године дозволио понављање поступка и укинуо пресуду Основног суда у Требињу број 95 0 П 006725 14 ПЗ од 4.4.2014. године и предмет вратио истом суду на поновни поступак. У поновном поступку тужилац је поднеском од 29.6.2017. године повукао тужбу у тој парници па је Основни су у Требињу донио рјешење број 95 0 П 006725 16 П4 од 22.12.2017. године којим је уврдио да је тужба у овој правној ствари повучена и да је рјешење постало правоснажно дана 26.2.2018. године. Ове чињенице је нижестепени суд у побијаној пресуди правилно констатовао јер је тужилац био уписан у земљишној књизи по непостојећем правном основу. Додаје да је тужилац на незаконит начин конституисао своје право на спорним непокретностима, па када му је на то указао Окружни суд у Требињу онда је повукао тужбу. Предложио је да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, побијану пресуду, одговоре на захтјев и цјелокупне списе предметне управне ствари и овог управног спора на основу одредбе члана 39. ЗУС, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Правилно је суд у побијаној пресуди утврдио да је оспорени акт правилан и законит јер да рјешење Основног суда у Требињу број 95 0 П 006725 16 П4 од 22.12.2017. године којим се утврђује да се тужба у тој правној ствари сматра повученом само за себе не представља исправу која би могла проузроковати промјену у земљишним књигама, али да је том рјешењу претходила пресуда Основног суда у Требињу број 95 0 П 006725 14 ПЗ од 4.4.2014. године, којом је утврђено да је тужилац стекао право власништва на предметним непокретностима и која је постала правоснажна на основу које је извршена промјена ранијег стања у земљишним књигама, те рјешење Окружног суда у Требињу број 95 0 П 006725 16 Гвл од 16.9.2016. године којим је дозвољено понављање поступка правоснажно окончаног наведеном пресудом Основног суда у Требињу број 95 0 П 006725 14 ПЗ од 4.4.2014. године, која је истим рјешењем укинута и предмет враћен истом суду на поновни поступак. Наведене судске одлуке у сваком случају по оцјени нижестепеног суда представљају ваљан основ за промјену уписа у земљишним књигама у смислу 3. став 2. Закона о земљишним књигама („Службени гласник РС“ број 67(03-119/08), како је наведено у образложењу првостепеног и оспореног рјешења.

Ово значи да је отпао правни основ за упис права власништва у корист тужиоца, због чега је тужена правилно вратила стање које је било прије доношења укинуте пресуде Основног суда у Требињу број 95 0 П 006725 14 ПЗ од 4.4.2014. године. Тужилац у захтјеву ничим не доводи у сумњу тако утврђене чињенице.

Неоснован је приговор тужиоца у погледу ненадлежности тужене да поступа по захтјеву за промјену уписа у земљишној књизи, с обзиром да та надлежност произлази из члана 198. у вези са чланом 189. Закона о премјеру и катастру Републике Српске („Службени гласник РС“ број 6/12 и 110/16), а тим одредбама је прописано да ће се до дана оснивања катастра непокретности у поступку одржавања користити и одржавати земљишна књига у складу са Законом о земљишним књигама. Приговори о додјели предмета другом поступајућем судији се не могу истицати у предметном управном спору јер не утичу на правилност побијане пресуде а тужилац не указује које повреде поступка су учињене таквим поступањем а које би биле од утицаја на рјешење ствари.

Из изнијетих разлога по оцјени овог суда у побијаној пресуди нису остварени разлози из одредбе члана 35. став 2. ЗУС, па се захтјев тужиоца одбија на основу члана 40. став 1. ЗУС јер нису остварени разлози из одредаба члана 10. ЗУС за поништење оспореног акта.

Одлука о трошковима поступка се заснива на одредбама члана 49. и 49а. ЗУС, с обзиром да тужилац није успио у овом спору, због чега им не припада право на надокнаду трошкова истих.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједница вијећа
Едина Чупељић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић